

LÀM SAO ĐỂ NÂNG CAO KHẢ NĂNG GIẢNG DẠY TOÀN DIỆN CỦA GIÁO VIÊN

Chủ giảng: Cô giáo Dương Thục Phân

Thời gian: Tháng 1 năm 2013

Địa điểm: Thông Châu Bắc Kinh

Tập 2

Điểm thứ ba, sơ phát tâm không thay đổi, sơ phát tâm không thay đổi. Ở đây tôi muốn nói là, tư chất của học sinh cao thấp khác nhau, có em khờ khạo, có em nghịch phá, có em khó dạy, nhưng bất luận thế nào chúng ta cũng phải thương xót các em, vì các em còn nhỏ, không biết thị phi, khó phân biệt đúng sai. Vì vậy trong lúc này giáo viên phải thông cảm cho các em chưa trải nghiệm cuộc đời, không có trải nghiệm cuộc đời, cho nên chúng ta phải dùng tình thương chân thành để dẫn dắt các em, mãi mãi không thay đổi sơ phát tâm của mình. Đây là điều rất quan trọng. Vậy thì các em học sinh, nhà trường phân chia lớp này cho chúng ta, chúng ta có lựa chọn được không? Có cách nào không? Không có. Vậy thì không có cách nào lựa chọn chúng tỏ những học sinh này có duyên với bạn, đúng không? Có duyên với mình thì lúc này chúng ta phải nghĩ mình làm sao để giúp đỡ học sinh trong lớp này, trong quá trình giảng dạy, không những nghiêm túc nghe mình giảng bài, mà còn giúp các em nghiêm túc nghe những thầy cô khác giảng bài. Nếu như ngày nay học sinh học tiết của mình thì rất nghiêm túc, học tiết của những thầy cô khác thì không nghiêm túc, nghĩa là việc dạy học của giáo viên này vẫn có vấn đề. Cho nên khích lệ học sinh hiếu học là trách nhiệm của mỗi một giáo viên, tức là trong phạm vi của mình, trong tiết học của mình cũng phải khích lệ các em trong mỗi một môn học, chỉ cần các em học ở trường đều phải phát triển cho toàn diện, vì sau này chúng ta vào xã hội, bất luận chúng ta làm việc gì, việc học rộng hiểu nhiều chắc chắn sẽ có lợi cho các em, chắc chắn sẽ có lợi. Các em học rất nhiều kiến thức, kinh nghiệm thì sẽ phát triển rất tốt. Cho nên khích lệ học sinh nghiêm túc hiếu học là trách nhiệm của giáo viên, mỗi một giáo viên, bất kể là trong giờ học của chúng ta, nhất định không được nói học thư pháp là tốt nhất, học thái cực là tốt nhất, học ngữ văn là tốt nhất, sau này chắc chắn có tương lai, sau này sẽ thành đại sư. Thành tựu bất kì một kĩ năng nào, ngoài khả năng chuyên ngành ra, những điều khác cũng rất quan trọng, giống như một bữa cơm thịnh soạn, có thức ăn chính nhưng chắc chắn còn có những gia vị phụ trợ khác, những điểm tâm khác, những món ăn khác để bổ trợ. Cho nên cái gì là chính, chúng ta có thể khích lệ học sinh, nhưng cái gì là phụ cũng cần phải giúp các em hiểu rõ, trên thế giới này chuyên ngành rất quan trọng, nhưng khả năng câu thông ngôn ngữ, sự chung sống giao lưu giữa

người với người, và những kiến thức trong cuộc sống, kinh nghiệm thực tiễn trong cuộc sống đều vô cùng quan trọng. Do đó trong quá trình học tập không thể để học sinh không có sự hiểu biết rộng rãi, ngoài kiến thức chuyên ngành ra, “*tri thức thông tài*”, *thông tài* tức là học tốt những điều phổ thông, phải giúp đỡ các em học tốt trong quá trình cầu học này, ví dụ quan hệ giữa người và người rất quan trọng, đây là điều rất quan trọng, giúp các em xây dựng tốt quan hệ nhân tế. Thứ hai, **khả năng sinh hoạt**, ví dụ rất đơn giản, chăm sóc cho cuộc sống của mình, cho nên giáo viên dạy về cuộc sống là rất quan trọng, dạy các em khéo sử dụng thời gian, làm sao khéo sử dụng thời gian quản lý tốt phòng của mình, căn phòng ngăn nắp có phương pháp có thứ tự, phải dùng bao nhiêu thời gian để hoàn thành, không thể để các em nhìn thấy phòng ốc thì không biết nên thu dọn ra sao, nhìn vào liền đầu đầu, đầu đầu thì sẽ phải tốn rất nhiều thời gian để thu xếp, đa phần các em học sinh đều như vậy, có không ít các em như vậy, bởi vì đều là con một, thông thường những kỹ năng sinh hoạt này đều rất yếu kém. Cho nên giáo viên chúng ta phải có phương pháp, năng lực như vậy để dẫn dắt các em, trước hết chúng ta phải thường xuyên làm việc, sự chăm chỉ của giáo viên sẽ giúp các em rất nhiều.

Trước đây, thế hệ đời cháu của mặt học rất nhiều, từ cấp hai đã ở chung với các em, ở chung với các em thì bắt đầu dạy các em về việc vắt khăn lông, chúng ta đừng xem thường việc vắt khăn này, nếu các em biết vắt thì sẽ xếp lại trước rồi mới vắt. Rồi rửa mặt như thế nào? Phía sau tai, bên dưới cổ phải rửa thế nào, phải có người lớn dạy cho các em. Thậm chí nên giặt một chiếc khăn tay ra sao? Phải giặt quần áo lót của mình thế nào? Đều phải dạy, chúng ta dạy rồi các em mới không dùng quá nhiều xà phòng, rồi phải giặt rất lâu, lại không sạch. Một câu nói, một động tác nhắc nhở của bạn cũng đủ để giúp các em tiết kiệm được rất nhiều thời gian. Cho nên trong quá trình dạy học chúng ta có thể phân tở, có những em đã học qua rồi thì giơ tay lên, các em ấy có thể tự làm được, những em nào chưa học thì chúng ta sẽ dạy các em ấy một lần. Những em đã học rồi chúng ta có thể hỏi ý kiến các em có muốn giúp đỡ những bạn chưa học hay không, để các em có cơ hội bồi dưỡng tích đức. Cho nên trong quá trình dạy học chúng ta thấy các em có tư chất khác nhau, thật sự đối với giáo viên mà nói, trong lớp học chúng ta giảng thế này có em đã hiểu được rồi, vậy thì sao? Giúp đỡ những em này có cơ hội nâng cao hơn, có hai phương thức để nâng cao, thứ nhất là cứ tiếp tục đi, giúp đỡ các em, nhất là thư pháp, tôi thường nói, nếu chúng ta học thư pháp, tôi thường nói, chỉ cần cầm bút lên, ngồi đúng tư thế thì sẽ biết ngay em này kiếp trước đã rất quen với việc này rồi, kiếp trước đã quen thuộc rồi. Những em này sẽ tiến bộ rất nhanh, phải đảm bảo không được để các em ngạo mạn là được. Ngoài ra phải khích lệ những em học sinh này có tinh thần

giúp đỡ các bạn học, trong quá trình giúp đỡ người khác, thái độ nói năng nhất định phải khiêm tốn. Nếu tương lai các em muốn làm giáo viên thư pháp thì hiện tại các em đang học điều gì? Học cách thực tập dạy người khác như thế nào, các em sẽ có kinh nghiệm dạy học, trong quá trình cầu học đã bắt đầu tích lũy. Khi dạy kiến thức cho học sinh, chúng ta làm sao để căn cứ vào tư chất của các em để giúp đỡ các em. Nếu học sinh trong lớp học đối với giáo viên rất không lễ độ, xin mọi người phải chú ý điều này, phải thương xót học sinh vì còn nhỏ chưa hiểu thị phi, khó phân biệt đúng sai, giáo viên phải thông cảm cho các em chưa trải nghiệm cuộc đời, phải dùng tình thương chân thành dẫn dắt các em, không thay đổi sơ phát tâm của mình, vì sơ phát tâm của mình tức là theo đuổi công việc này chắc chắn sẽ có một động lực đằng sau đó. Tôi tin là mọi người đều rất muốn làm một giáo viên xuất sắc, cho nên sơ phát tâm này rất quan trọng, vô cùng vô cùng quan trọng, vô cùng quan trọng thì chúng ta phải làm thế nào? Chúng tôi kiến nghị thế này, các em khờ khạo, chúng ta thường nói là không linh hoạt, hơi yếu, hơi ngốc, nhưng trong lớp học, chữ “ngốc” này chúng ta tuyệt đối không được nói ra, chúng ta nhìn vào em nhỏ này, về tướng mạo mà nói thì rất mộc mạc, rất thật thà, có thể cho em những cơ hội để bồi phước, phong chức cho các em, phong chức gì? Ví dụ dọn dẹp vệ sinh, đây là một loại, thu dọn bàn học, bàn học trưởng, vậy cũng được, có thể phong chức. Trong lớp thư pháp có thể có bàn trưởng, bút lông trưởng, nghiên mực trưởng, quản lý tập giấy... Chúng ta có thể khiến những em bé này có tâm gì? Có tâm phục vụ mọi người, vì trong quá trình các em phục vụ như vậy, không phải giáo viên giao hết trách nhiệm cho em, phong chức xong là hết việc, giáo viên còn phải thường xuyên quan sát xem các em có làm tốt không, trong quá trình làm việc, trí lực của em có phạm phải sai lầm gì nghiêm trọng không. Nếu em nhỏ này trong quá trình đó đã phạm phải sai lầm rất nghiêm trọng, không những không có cơ hội bồi phước mà nội tâm em còn bị đả kích rất nhiều, và những bạn học khác không vừa lòng, sẽ có ý kiến với em. Cho nên đối với những em học sinh này, trong quá trình giúp đỡ các em, chúng ta nhất định phải nói rõ trình tự ưu tiên trong công việc là gì, những chỗ then chốt nhất định phải nói rõ ràng mới không khiến các em tạo nghiệp, vốn dĩ chúng ta muốn giúp đỡ các em mà. Vậy những em này chúng ta cố gắng khiến các em tương lai bước vào xã hội sẽ trở thành những người trung hậu, thật thà, nếu biết một kỹ năng gì đó thì tin là các em cũng sẽ có cơ hội để trở nên nổi bật trong xã hội, vì các em tốt, phẩm hạnh của các em tốt, các em biết chuyên chú vào công việc, chúng ta có thể giúp đỡ những em như vậy sau này sẽ trở thành những người mà các giám đốc doanh nghiệp đều thích dùng, vì các em có đức hạnh tốt, mặc dù ngộ tánh của các em hơi kém nhưng các em rất chân thành. Cho nên cơ hội bồi phước này, trong trường nếu phát hiện những em như

vậy chúng ta nhất định phải giúp đỡ các em được bồi dưỡng, có tâm phục vụ xã hội. Điều này rất quan trọng.

Những em nghịch ngợm thì cho các em gánh vác trách nhiệm. Đặc điểm thông thường của những em nghịch ngợm là thông minh, rất thông minh, vậy những học sinh rất thông minh có đặc điểm là phản ứng rất nhanh, phản ứng rất nhanh thì giáo viên thử xem có thể giao cho các em làm những việc gì, trong việc tổ chức lớp học chúng ta phải khiến học sinh suy nghĩ tìm tòi phương pháp để làm việc, những công việc này có thể giao cho các em khá là nghịch ngợm, khá là hiếu động. Nếu các em nghịch ngợm trong giờ học ảnh hưởng đến trật tự lớp, chúng ta có thể dùng cách để các em yên tĩnh lại trước, nếu chúng ta dạy khối tiểu học, chúng ta có thể cho các em nghịch ngợm làm đội trưởng bảo vệ, để các em đi lên phía trước canh chừng các bạn trong lớp có những bạn nào hiếu động, bạn nào nói chuyện, để em canh chừng như vậy, em là đội trưởng bảo vệ. Chỉ cần bạn phong quan cho các em nghịch ngợm thì các em sẽ rất vui. Nếu như học sinh lớn hơn một chút, cấp hai cấp ba, chúng ta có thể phong thần cửa, thần cửa trước, thần cửa sau. Ở Trung Quốc (theo dân gian) thần cửa có vai trò rất lớn, đối với dân gian Trung Quốc mà nói thì thần cửa rất quan trọng, thần cửa là hai vị đại thần rất quan trọng giữ vai trò giữ gìn sự hưng thịnh cho một gia đình. Chúng ta cũng có thể nói với cả lớp rằng, phải khiến lớp chúng ta nổi bật nhất trong toàn trường, chúng ta phải nên làm sao, cho nên sau khi phong quan cho các em, các em sẽ cố gắng giữ gìn trật tự trong lớp, đây cũng là điều rất quan trọng.

Những em khó dạy thì chúng ta phải khích lệ các em mở rộng tâm lượng, trước đây có một em học sinh lớp 6, em đến lớp thư pháp học văn hóa truyền thống, một là học kinh điển, hai là câu chuyện đức dục, ba là thư pháp. Vừa bước vào thì rất ngẫu, không để ý đến cô giáo, không nhìn tôi cái nào, tôi thì cười với em. Trong quá trình đọc kinh thì em nằm dài ra bàn, nằm dài ra rồi thỉnh thoảng lén nhìn tôi một cái. Khi em lén nhìn tôi thì ánh mắt của tôi nhìn về em rất từ bi. Cho nên giáo viên chúng ta phải học cách dùng ánh mắt của mình, nhìn vào gương, khi phần nộ thì ánh mắt của bạn như thế nào, nếu bạn nhìn vào gương mà thấy giật mình một cái thì đảm bảo có hiệu quả, mình nhìn mình mà giật mình một cái thì học sinh nhìn mình sẽ bị giật mình hai cái. Còn nếu mình cảm thấy lúc này hình như học sinh không tự tin, tình thương của mình khởi lên, sau đó bạn nhìn vào ánh mắt của mình, ồ, rất tự tin, rất có sức mạnh, tôi tin là học sinh nhìn vào ánh mắt lúc đó của bạn cũng sẽ sanh khởi tín tâm và sức mạnh. Còn về ngôn ngữ của chúng ta, bạn hãy ghi âm lại, nếu giọng nói của mình khiến học sinh nghe thấy rất hay, rất có sức mạnh và năng lượng thì chúng ta hãy duy trì

giọng nói như vậy. Trong lớp học, giọng nói rất quan trọng, tại sao rất quan trọng? Nếu chúng ta cứ nói đều đều, chỉ có vài ba âm tiết thì không ổn. Nếu âm tiết của chúng ta trầm bổng du dương, học sinh nghe giảng sẽ không vì giọng nói đều đều của giáo viên mà rất dễ bị ngủ gật. Điều này giáo viên chúng ta phải chú ý, phía sau sẽ giới thiệu riêng về phần này. Cho nên đối với những em khó dạy, lúc này tôi nói có em học sinh đó, tiết đầu tiên đã có vẻ mặt rất khó coi với tôi, nhưng trong tâm tôi không cảm thấy em ấy có vẻ mặt khó ưa với tôi, mà tôi lại thấy buồn cho mẹ em ấy, tôi tin là những em trong lớp học này thì như vậy, ở trong trường các em cũng không tốt hơn được mấy. Cho nên từ ánh mắt của em chúng ta cảm thấy nghiệp chướng rất nặng, thế nào là nghiệp chướng rất nặng? Nếu chúng ta là tín đồ Phật giáo thì sẽ biết rõ, tức là các em rất khó thọ giáo, vậy thì những em như vậy nhất định phải tìm cách giúp đỡ các em, làm sao khiến các em có thể trở nên hiếu học. Đây là tâm từ bi tôi đã khởi lên lúc đó đối với em học sinh này. Điểm thứ hai là đừng có vào buổi học đầu tiên đã khiến em sợ mất hồn, điều này rất then chốt. Hôm nay em đến đây, đó là một cơ hội, phải khiến cơ hội này sanh ra sức mạnh, khiến em học hành nghiêm túc. Cho nên khi tan lớp tôi đã gọi em ấy đến “Ồ, hôm nay em mặc bộ đồ này thật là ngẫu, thật là đẹp trai”, vì thật sự là em mặc đồ rất model, rất thời trang, nhưng thật ra mặc trên người em thì không đẹp lắm, có điều chúng ta phải nhìn từ góc độ của em, từ góc độ của em là em cảm thấy hôm nay mình mặc như vậy rất đẹp. Chúng ta trước hết hãy an ủi em từ góc độ của em, “thật là đẹp, đẹp trai lắm, ngẫu lắm”, hơn nữa đẹp trai và ngẫu nhất định phải phù hợp với trào lưu lúc đó. Và các em trẻ bây giờ thường thích nghe những ngôn từ gì, giáo viên chúng ta cũng phải học một chút, cũng phải tiến cùng thời đại mới có thể hòa nhập với các em. Sau khi nói với em ấy: “Em thật sự rất ngẫu, rất đẹp”, nét mặt em ấy vốn dĩ đang rất khó coi lập tức liền vui mừng, lập tức vui mừng. Cho nên câu đầu tiên của giáo viên có thể hé mở tâm lượng của em ấy, để em ấy chấp nhận bạn, điều này rất quan trọng. Cho nên tôi nói: “Nào em đến đây ngồi nè, ô, hôm nay em mặc đồ rất đẹp, rất đẹp”, đó là một nam sinh nhỏ, “rất ngẫu, rất đẹp trai, nhưng có phải đã xài rất nhiều tiền của mẹ không?”. Em ấy gật đầu. Tôi nói: “Em phải chú ý nhé, không nên xài tiền của mẹ nhiều quá, chỉ có một người mẹ mà thôi, nếu mẹ không còn nữa thì cũng không còn mẹ nào khác nữa, chỉ có một người”. Cho nên lúc này chúng ta phải nói cho em biết liền, cảnh giác em “Em mặc bộ đồ đẹp như vậy có phải xài tiền không? Xài chứ. Xài tiền của ai?” (“Em mặc bộ đồ đẹp như vậy có phải tốn tiền không? Tốn chứ. Tốn tiền của ai?”). Cho nên chúng ta xem em nhỏ này đã hơi gật mình một chút. Chúng ta nhìn thấy em ấy như vậy có nghĩa là em đã bắt đầu có cảm giác rồi, có cảm giác rồi thì vừa hay trên bàn có một bình mực, tôi mở nắp bình mực ra, tôi nói: “Một người nếu như

đời này có học vấn, được mọi người yêu mến, được mọi người kính trọng, thì trong bụng chúng ta phải có giấy mực, chúng ta phải học, cũng giống như nắp bình mực này, sau khi cô mở ra rồi, sau này cô sẽ có thể đổ thêm rất nhiều mực vào đó, sau khi dùng xong cô có thể cho thêm nước vào. Nhưng khi một người luôn luôn đóng chặt cái nắp bình này thì họ sẽ không đổ ra được cũng chẳng rót thêm vào được. Cho nên chúng ta học tập trong đời cũng giống như bình mực này vậy, nhất định phải luôn mở nắp bình nội tâm mình ra, em mới có cơ hội học tập”. Sau khi nói xong ví dụ này, tôi nhìn lại nét mặt của em ấy, lập tức có cảm giác ngộ ra được. Và chúng ta không nên nói thêm gì nữa, chỉ nói với em: “*Hôm nay bất luận chúng ta học như thế nào, hôm nay là một sự khởi đầu, cô luôn luôn chào mừng em đến đây học tập. Hôm nay đã muộn lắm rồi, chúng ta tạm biệt nhé*”. Tôi thấy em học sinh đó trở nên rất vui, vì em đã bật mở cái nắp đóng chặt lấy tâm em bấy lâu nay. Cho nên chúng ta làm giáo viên, khi gặp những em học sinh không hiểu học, chúng ta phải nghĩ đủ mọi cách để giúp em có cơ hội được nâng cao, đây là đối với những em khó dạy chúng ta nên dùng phương pháp gì để giúp đỡ các em.

Còn một dạng nữa cũng rất phức tạp, là những em ngạo mạn. Chúng ta đối mặt với những người ngạo mạn, những em ngạo mạn, vì các em ở trong lớp rất lạnh lợi, các em thấy những bạn khác đều kém hơn mình, mình giỏi hơn người khác. Những em này trước tiên đừng chèn ép các em, để các em biết núi cao còn có núi cao hơn, trong lớp chúng ta phải thường xuyên kể những câu chuyện như vậy, để học sinh như thế nào? Để học sinh cảm nhận được “*ngạo bất khả trường, chí bất khả mẫn*” (không được để tâm *ngạo mạn* lớn lên, không nên thỏa mãn về chí hướng), điều này rất quan trọng. Bởi vì một người nếu như cảm thấy học được như vậy là đã thỏa mãn thì sau này chúng ta bước vào xã hội thì làm sao có chỗ đứng trong xã hội chứ? Vì tâm lượng chúng ta quá nhỏ hẹp, cho nên giáo viên thường dùng bầu trời để so sánh cho học sinh nghe, dùng bầu trời xanh để các em cảm nhận được tâm mình phải cao xanh như bầu trời kia không gợn chút mây đen. Khi nhìn thấy gió thổi lớn, phải thường khích lệ học sinh khi nhìn thấy gió thổi cây động, gió vừa thổi đến cây liền dao động, nhưng gió ngừng thổi thì cây cũng ngừng động, cành cây lá cây đều ngừng động, vậy thì nói với các em, đối mặt với một sự việc, chúng ta phải xem xét nên làm thế nào, khi sự việc này đã trôi qua nhất định đừng để nó trong tâm, vì để trong tâm sẽ sanh ra độc tố, sẽ sanh ra tác dụng phụ rất không tốt trong tâm chúng ta, sanh ra tác dụng phụ thì chúng ta sẽ rất thiệt thòi, lên lớp sẽ không tập trung, khi học không chuyên chú được thì sẽ lãng phí cả ngày hôm đó, lãng phí cả ngày hôm đó không những sẽ lãng phí cuộc đời mà còn lãng phí tiền bạc của cha mẹ. Cho nên nhất định phải giúp các em biết rằng mỗi ngày chúng ta học tập ở trường thì nhất định phải quay

về góc ban đầu, quay về góc ban đầu rồi dùng cả góc lẫn lối mà học đến nơi đến chốn. Ngày nay chúng ta phải tiếp thu toàn bộ những bài học thầy cô đã giảng, khích lệ học sinh trong quá trình học tập phải tranh thủ từng phút giây, rất chuyên chú mà tranh thủ từng phút từng giây, vì thời gian trong cuộc đời, năm tháng cuộc đời, hôm nay đã trôi qua thì mãi mãi không quay lại được, sẽ biến thành lịch sử. Cho nên trong ngôn ngữ của giáo viên, mỗi ngày lên lớp phải dùng năng lượng chánh diện để nói với học sinh, đừng mắng các em, mắng các em không tốt “*Em không cố gắng thì tương lai sẽ thế nào đó...*”, “*Em không nghiêm túc thì tương lai sẽ sao sao đó...*”, đừng nói những lời này, vì các em sẽ nói “*Có cố gắng hay không liên quan gì đến thầy chứ?*”, trong tâm các em sẽ nghĩ như vậy. Chúng ta phải khích lệ các em, đừng dùng cách chèn ép nếu em không như thế này tương lai sẽ như thế đó... đừng nói như vậy. Chúng ta nêu ví dụ về những nhân vật nổi tiếng trong lịch sử, dùng câu chuyện để giúp các em cảm nhận được cuộc đời tương lai của mình sẽ quyết định bởi việc học tập và nỗ lực trong hiện tại. Cho nên đây là điều rất quan trọng. Đối với giáo viên mà nói, chúng ta dạy học sinh, truyền đạt cho các em điều gì thật sự là rất quan trọng. Cho nên kể chuyện núi cao còn có núi cao hơn thật sự là rất quan trọng, tại sao lại rất quan trọng? Vì những em ngạo mạn này, người ngạo mạn rất khó chung sống với người khác, không biết mọi người có biết không? Người ngạo mạn rất khó chung sống với người khác, căn bản là không có bạn bè, vì tâm họ ngạo mạn nên phạm vi họ nhìn được là rất ngắn. Cho nên chúng ta có thể quan sát kỹ những em học sinh ở trường chúng ta, phạm là những em ngạo mạn chắc chắn sẽ không được yêu mến. Do đó trong giờ học trên lớp, chúng ta có thể quan sát học sinh, những em hiếu học có lúc cũng ngạo mạn, người hiếu học có người cũng ngạo mạn, vì hiếu học nên thành tích các em rất giỏi, nhưng em không vui vẻ lắm, vì em rất sợ người khác vượt mặt em. Cho nên những em học sinh này nhất định phải tìm cách mở rộng tâm lượng của em, nếu không chỉ cần có người vượt lên em thì em sẽ rất đau khổ. Do vậy chúng ta nhìn thấy mỗi năm, sau khi có kết quả tuyển sinh đại học, chỉ cần thiếu một chút là đậu vào đại học Bắc Kinh, có em đã nghĩ quần mà kết thúc cuộc đời của mình, vì các em cảm thấy rất mất mặt. Cho nên chúng ta đối mặt với những em học sinh ngạo mạn này, kể chuyện núi cao còn có núi cao hơn, tại sao nhất định phải kể những câu chuyện này? Vì phải cho các em biết là tầm nhìn này không như những thứ mà em nhìn thấy, bây giờ em đang đứng trên mặt đất thì sẽ nhìn thấy phong cảnh này. Khi em leo lên lầu hai và nhìn lại thì sẽ thấy được xa hơn. Khi em leo lên lầu ba lầu bốn lầu năm, leo lên lầu cao nhất, những thứ em nhìn thấy lại sẽ khác đi. Chúng ta phải nên khéo dùng phương pháp so sánh trong khi dạy học để học sinh trong quá trình học tập có thể khai mở tâm lượng của mình, khai mở ngộ tánh của mình, đó là điều rất quan

trọng. Vì vậy chúng ta không thay đổi sơ phát tâm, chúng ta đối mặt với các em học sinh khác nhau trong lớp phải dùng phương pháp gì để giúp đỡ các em, điều này rất quan trọng. Cho nên chúng tôi ở đây xin tất cả các thầy cô giáo khi đối mặt với tất cả các em học sinh, nhất là khi đến trường Dân tộc, nền tảng của các em có tốt không? Không tốt, mọi người cũng biết rồi, vậy không tốt thì đối với giáo viên mà nói sẽ có một độ khó rất lớn. Trong sự khó khăn này, trước hết chúng ta phải đứng từ góc độ của học sinh, đứng từ góc độ của học sinh. Vì rất khó cho nên chúng ta phải cố gắng dùng các phương pháp khác nhau để giúp đỡ các em, đây là một khái niệm rất quan trọng đầu tiên của một giáo viên. Và chúng ta có thể khiến những mầm non không tốt, những nền tảng không tốt này, trong tay chúng ta có thể biến người khờ khạo thành người cần cù, tôi tin là cha mẹ các em sẽ rất biết ơn trường Dân tộc có thể xây dựng những điều kiện ưu việt như vậy, đưa quốc học, đưa văn hóa truyền thống vào chương trình giáo dục. Vậy nếu như có thể khiến học sinh nghịch ngợm quậy phá biến thành những người có trách nhiệm thì điều này rất hiếm có. Còn những em học sinh quậy phá, tôi tin là giáo viên đối với những em này, những em khó dạy này đều thấy rất đau đầu, có phải vậy không? Phải, vậy cho đến bây giờ chúng ta phải dùng phương pháp gì để giúp đỡ các em, có thể giáo viên chúng ta vẫn chưa có phương pháp tốt nhất, nhưng chúng ta có thể thông qua tiết học hôm nay mà cùng trao đổi với nhau.

Tổ chức giáo dục Thành kính nhân Bắc Kinh <http://www.chengjing.com>

Cảm ơn các bạn đón xem